

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/437/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614200098
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4614200098.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v právnej veci žalobcu: F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. H., F. XXX, zastúpený Dudzík & Gerová, Advokátske združenie, JUDr. Jozef Dudzík, JUDr. Kristína Gerová, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, proti žalovanej: X. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., O. XXXX/A, o zaplatenie sumy 8.306 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 1. apríla 2016 č. k. 6C/60/2014-122 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.172,11 eura spolu s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.172,11 eura od 08. 06. 2013 do zaplatenia. Uvedené súd povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 100 eur splatných k 25. dňu mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 657, § 517 ods. 2, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3, § 10c nariadenia vlády č. 871995 Z. z. a § 160 ods. 1 OSP. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 8.306 eur s 8,75% úrokom z omeškania od 08. 06. 2013 z dôvodu, že so žalovanou boli v priateľskom vzťahu a počas tejto doby ho žalovaná viac krát požiadala o to, aby jej požičal vždy nejakú inú sumu peňazí. O týchto pôžičkách si žalobca vždy vyhotovil potvrdenie, ktoré žalovaná podpísala. Dňa 07. 06. 2011 ho žalovaná navštívila na jeho benzínovej pumpe vo Q. H. a navrhla mu, aby všetky finančné prostriedky, ktoré jej boli požičané spočítali a vytvorili jedno potvrdenie o všetkých pôžičkách. Jedná sa tak o privatívnu nováciu, novú dohodu medzi žalobcom a žalovanou, kedy doterajšie záväzky sa nahradili novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a žalovaná ako dlžník je povinná plniť nový záväzok. Celková suma požičaných peňazí predstavovala podľa žalobcu sumu 8.306 eur, ktorá mala byť vrátená do 07. 06. 2013. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 07. 11. 2014 č. k. 6C/60/2014-79 bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.306 eur spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 08. 06. 2013 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 15. 10. 2015 č. k. 9Co/69/2015-101 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci z obsahu žalobcom predloženej listiny zo dňa 07. 06. 2011 označenej ako potvrdenie o vrátení peňazí podpísanej stranami sporu, nemal súd

ustáliť taký právny záver, že by sa na jej základe dovtedajšie záväzky žalovanej vo vzťahu k žalobcovi nahradili novým záväzkom vo výške 8.306 eura. S ohľadom na to, že zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, prvoinštančný súd nevenoval patričnú pozornosť tomu, akú sumu žalobca žalovanej požičal jej reálnym odovzdaním. Žalobca nepreukázal, kedy a v akých sumách požičal žalovanej peniaze ich reálnym odovzdaním titulom zmluvy o pôžičke. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vykonal dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol. Ustálil, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca ako veriteľ opakovane požičal žalovanej ako dlžníčke finančné prostriedky, pričom podľa tvrdenia žalobcu táto suma predstavuje sumu v celkovej výške 8.306 eur. Z výpovede žalobcu vyplýva, že to začalo dňa 05. 02. 2007. Za hodnoverné tvrdenie žalobcu o poskytnutí pôžičky žalovanej na základe zmluvy o pôžičke súd považoval poskytnutie pôžičky vo výške 4.000,-Sk, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia o požičaní peňazí podpísaného stranami, teda i samotnou žalovanou, z ktorého potvrdenia vyplýva, že žalovaná potvrdzuje, že si požičala 4.000,- Sk a táto suma sa pripočítava k požičaným peniazom 68.000,- Sk. Z potvrdenia o požičaní peňazí zo dňa 05. 02. 2007 v sume 68.000,- Sk vyplýva, že si mala žalovaná požičať dňa 05. 02. 2007 uvedenú sumu 68.000,- Sk, v skutočnosti však takáto suma nebola žalovanej žalobcom vôbec požičaná v tejto výške, keďže nedošlo k reálnemu odovzdaniu takejto sumy. Samotný žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že suma 68.000,- Sk je výslednou sumou pozostávajúcou z viacerých pôžičiek. Dňa 05. 02. 2007, ako vyplýva z dokazovania a najmä výpovede žalobcu, poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 54.000,- Sk, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia o požičaní peňazí zo dňa 05. 02. 2007, v ktorom žalovaná potvrdzuje, že si požičala od žalobcu 54.000,- Sk. Vrátenie dlžnej sumy malo byť realizované v splátkach mesačne po 1.500,- Sk s dĺžkou splácania 1 rok od požičania sumy. Za hodnoverné tiež súd považoval tvrdenie žalobcu v jeho výpovedi, že dňa 15. 02. 2007 požičal žalovanej pôžičku vo výške 2.000,- Sk, čo mal súd za preukázané aj z potvrdenia o požičaní peňazí s uvedeným dátumom s tým, že v tomto potvrdení sa tiež uvádza, že táto pôžička sa pripočíta k požičaným peniazom 54.000,- Sk zo dňa 05. 02. 2007. Z rovnakého dôvodu súd mal za preukázané poskytnutie pôžičky žalobcom žalovanej vo výške 4.000,- Sk, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia o požičaní peňazí v uvedenej sume, v ktorom potvrdení sa uvádza, že táto požičaná suma sa pripočíta k požičaným peniazom 54.000,- Sk zo dňa 05. 02. 2007. Uvedené potvrdenie o požičaní peňazí je datované 01. 03. 2007, ktorý deň si žalovaná sumu 4.000,- Sk požičala. Za preukázané mal tiež súd tvrdenie žalobcu o požičaní peňazí vo výške 2.000,- Sk, ako to vyplýva z potvrdenia o požičaní peňazí zo dňa 09. 03. 2007, v ktorom sa uvádza, že dňa 09. 03. 2007 si žalovaná požičala sumu 2.000,- Sk a táto suma sa pripočítava k požičaným peniazom 54.000,-Sk zo dňa 05. 02. 2007. Z toho istého dôvodu súd mal za preukázané požičanie peňazí v sume 2.500,-Sk, čo vyplýva i z potvrdenia o požičaní peňazí podpísaného žalovanou dňa 22. 04. 2007 z ktorého vyplýva, že potvrdzuje, že si od žalobcu požičala sumu 2.500,-Sk s tým, že táto suma mala byť pripočítaná k požičaným peniazom vo výške 68.000,- Sk zo dňa 05. 02. 2007 s tým, že ako už bolo uvedené, táto konkrétna suma 68.000,- Sk v skutočnosti požičaná žalobcom žalovanej nebola. Z potvrdenia o požičaní peňazí mal súd tiež za preukázané, že žalobca požičal žalovanej 6.000,- Sk, čo potvrdzuje žalovaná svojím podpisom v potvrdení o požičaní peňazí zo dňa 20. 05. 2007. Podľa žalobcu si žalovaná požičala od neho ďalej sumu 11.500,- Sk a z predchádzajúcimi pôžičkami bola suma zaokrúhlená na 100.000,- Sk a ako dôkaz žalobca označil potvrdenie o požičaní peňazí zo dňa 22. 06. 2007. Podľa súdu prvej inštancie žalobca však bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal toto svoje tvrdenie o požičaní sumy 11.500,- Sk, teda, že došlo k reálnemu odovzdaniu uvedenej sumy žalovanej. Z potvrdenia o požičaní sumy zo dňa 22. 06. 2007 vyplýva, že podpísaná žalovaná potvrdzuje, že si požičala 100.000,- Sk od žalobcu. Vrátenie peňazí sa bude riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka a najneskorší termín vrátenia požičaných peňazí po vzájomnej dohode je 2 roky od požičania peňazí. Je zrejmé, že uvedená suma v potvrdení o požičaní peňazí 100.000,- Sk nebola poskytnutá žalobcom žalovanej tak, že došlo k faktickému odovzdaniu tejto sumy, ktorá sa uvádza v potvrdení, ale z tohto potvrdenia rovnako nevyplýva a žalobca v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno, že požičal v tento uvedený deň žalovanej sumu 11.500,- Sk. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno preukázania reálneho odovzdania uvedenej sumy. Za preukázané tvrdenie žalobcu súd považoval poskytnutie pôžičky vo výške 6.000,- Sk, čo potvrdzuje aj žalovaná svojím podpisom na listine zo dňa 28. 06. 2008, v ktorej uvádza, že potvrdzuje, že si požičala 6.000,- Sk od žalobcu, ktorú sumu bude splácať po 1.000,- Sk mesačne. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že žalobca neuniesol tiež dôkazné bremeno preukázania poskytnutia pôžičky dňa 13. 11. 2008, ako uvádza vo svojej výpovedi, malo ísť o pôžičku v sume 64.000,- Sk, k čomu malo dôjsť dňa 13. 11. 2008, pričom na listine sa uviedla už výsledná požičaná suma 170.000,- Sk. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, že v skutočnosti došlo k reálnemu odovzdaniu sumy 64.000,- Sk titulom zmluvy o pôžičke, keďže jeho tvrdenie vôbec nevyplýva z písomnej listiny datovanej 13. 11. 2008, v ktorej dolu podpísaná X. D. prehlasuje, že požičané peniaze v sume 170.000,- Sk vráti aj takým spôsobom, že

predá zariadenie a peniaze vráti žalobcovi. Z tohto prehlásenia vôbec nevyplýva poskytnutie pôžičky vo výške 64.000,- Sk, ani to, že došlo aj k reálnemu odovzdaniu tejto sumy žalobcom žalovanej. K tomu súd dodal, že bolo práve v záujme žalobcu dbať o určitosť a zrozumiteľnosť jednotlivých úkonov pod ťarchou unesenia dôkazného bremena. Rovnako z toho istého dôvodu súd nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že dňa 28. 01. 2009 požičal žalovanej 20.000,- Sk, ktorá suma mala byť pripočítaná k sume 170.000,- Sk a predstavuje sumu 190.000,- Sk, čo v prepočte táto suma predstavuje 6.306 eur. Z potvrdenia o požičaní peňazí zo dňa 28. 01. 2009 vyplýva, že týmto žalovaná potvrdzuje, že si požičala peniaze v sume 190.000,- Sk s termínom vrátenia peňazí dva roky od dátumu požičania. Toto potvrdenie však takisto nepreukazuje bez akýchkoľvek pochybností tvrdenie žalobcu o poskytnutí pôžičky a skutočnom reálnom odovzdaní uvedenej sumy 20.000,- Sk žalovanej. V uvedenom potvrdení zo dňa 28. 01. 2009 sa uvádza, že žalovaná potvrdzuje, že si požičala peniaze v sume 190.000,- Sk, je nesporné, že takáto suma jej v uvedený deň nebola požičaná žalobcom, ktorý to ani netvrdil, s tým, že malo ísť o započítanie jednotlivých súm, ktoré jej mal poskytnúť, avšak ako už bolo uvedené, bolo jeho povinnosťou takéto poskytnutie pôžičky hodnoverne preukázať a súd preto nemal jeho tvrdenie za preukázané a v tejto časti tiež žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno. Žalobca vo svojej výpovedi tiež tvrdil, že požičal žalovanej dňa 07. 06. 2011 2.000 eur, čo spolu predstavuje sumu 8.306 eur. Z potvrdenia o požičaní peňazí zo dňa 07. 06. 2011 vyplýva, že žalovaná potvrdzuje, že si požičala peniaze v sume 8.306 eur od žalobcu, ďalej sa uvádza termín vrátenia požičaných peňazí do dvoch rokov od dátumu požičania, avšak z dokazovania jednoznačne bolo preukázané, že táto suma žalovanej žalobcom nebola poskytnutá titulom zmluvy o pôžičke a z potvrdenia o požičaní peňazí nevyplýva ani to, že bola poskytnutá v uvedený deň pôžička vo výške 2.000 eur, ako to tvrdil žalobca. Napriek tomu, že tvrdenie žalobcu sa mu nepodarilo preukázať, súd v tejto časti poskytnutia pôžičky dňa 07. 06. 2011 vychádzal z výpovede žalovanej na pojednávaní dňa 28. 05. 2014, keď uviedla, že je pravdou, že dňa 07. 06. 2011 jej žalobca požičal 1.500 eur, keďže potrebovala na nájom. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uniesol dôkazné bremeno preukázania poskytnutia pôžičiek žalovanej, a to v jednotlivých sumách 4.000,-Sk, 54.000,- Sk, 2.000,- Sk, 4.000,- Sk, 2.000,- Sk, 2.500,- Sk, 6.000,- Sk a 6.000,- Sk, čo spolu predstavuje sumu 80.500,- Sk (2.672,11eura). A ďalej, vzhľadom na výpoveď žalovanej, mal súd za preukázané poskytnutie pôžičky dňa 07. 06. 2011 vo výške 1.500 eur, čo spolu predstavuje 4.172,11 eura. Preto súd žalobe žalobcu vyhovel čiastočne a zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4.172,11 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne z dlžnej sumy v zmysle zmeny žaloby, čo do výšky úroku z omeškania. Úrok z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 citovaného nariadenia vlády, keď do omeškania sa žalovaná dostala nasledujúcim dňom po tom, ako sa v potvrdení zo dňa 07. 06. 2011 zaviazala uhradiť žalobcovi dlh do 3 rokov od tohto dátumu. Súd povolil žalovanej splácať dlh žalobcovi v mesačných splátkach po 100 eur, keď zohľadnil na jej strane sociálnu situáciu, skutočnosť, že poberá iba invalidný dôchodok. Na strane druhej však súd musel brať zreteľ aj na výšku samotného dlhu a dobu jeho splácania. Vo zvyšku, z už uvedených dôvodov, žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom preukázať bez akýchkoľvek pochybností, aké konkrétne sumy požičal žalovanej a poskytol pôžičky ich reálnym odovzdaním titulom zmluvy o pôžičke. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie, v jeho vyhovujúcej časti, napadla v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaná, udávajúc, že s rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasí, tento považuje za nespravodlivý, nakoľko konajúci sudca vie, že poberá invalidný dôchodok 130 eur, pričom iný príjem nemá a splátka 100 eur mesačne neprichádza do úvahy z jej príjmu. Uviedla, že môže splácať žalobcovi maximálne 2 eur mesačne. Uviedla, že je chorá, berie silné antidepresíva, nemá žiadne zamestnanie a nemá kde bývať. Žiadala, aby krajský súd rozsudok v plnom rozsahu zamietol. Papiere, ktoré podpísala sa nezakladajú na pravde. Musela všetko, čo povedal žalobca, urobiť, aj papiere, ktoré jej dával, podpísala, keď si začala uvedomovať, že vlastne prišla o všetko, o domov, rodičov a trvalé bývanie. Rozhodnutie okresného súdu sa jej zdá nesprávne. Peniaze, ktoré žalobca dostal od jej rodičov mu zjavne nestačia, takže mu stojí za to chodiť po súdoch a platiť právneho zástupcu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a zaviazat žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že z odvolania, ktoré žalovaná podala, nevyplýva skutkovo ani právne ani jediný argument, ktorý by sa týkal predmetu konania. Je veľmi ťažko argumentovať proti neexistujúcim dôvodom odvolania. Podľa jeho názoru nad všetky pochybnosti preukázal existenciu celej žalovanej dlžnej sumy, preto nie žalovaná, ale on je ukrátený na svojich právach. Samotná žalovaná vo svojich výpovediach uznala, že si od neho uvádzané

sumy požičiavala a uvádzala aj konkrétne sumy, ktoré by bola ochotná vrátiť. Žalovaná si však vôbec nepamätá okolnosti, za ktorých od neho tieto peniaze mámila a vymámila.

4. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 02. 05. 2016 taktiež uviedol, že žalovaná sa chce vyhnúť vráteniu dlžnej sumy, keď sama písala dlžné úpisy, ktoré aj sama vlastnoručne a dobrovoľne podpísala, keď chcela od neho dostať peniaze. Chorobu si žalovaná privodila sama vlastným konaním. Odvolanie, ktoré podala proti rozsudku je len preto, aby sa vyhla vráteniu dlžnej sumy a aby čo najviac oddialila čas. Peniaze dlží aj iným ľuďom a veľa inštitúciám.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

6. Z obsahu podanej žaloby žalobcu a z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 09. 01. 2014 domáhal zaplatenia sumy 8.306 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% od 08. 06. 2013 do zaplatenia (po pripustení zmeny petitu žaloby dňa 22. 01. 2016), ako i náhrady trov konania. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že žalovanej, s ktorou bol v priateľskom vzťahu, na jej požiadanie požičiaval peniaze, pričom o týchto pôžičkách vždy vyhotovil potvrdenie, ktoré žalovaná podpísala. Dňa 07. 06. 2011 žalovaná navrhla, aby všetky požičané finančné prostriedky spočítali a vytvorili tak jedno potvrdenie o všetkých pôžičkách. S týmto postupom súhlasil a vyhotovil potvrdenie o požičaní peňazí, ktoré žalovaná slobodne a vážne podpísala. Ide o privatívnu nováciu, novú dohodu medzi ním a žalovanou, kedy doterajšie záväzky sa nahradili novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a žalovaná ako dlžník je povinná plniť nový záväzok. Celková suma požičaných peňazí predstavuje podľa žalobcu 8.306 eur, ktoré mali byť vrátené do 07. 06. 2013. Spolu so žalobou žalobca predložil súdu ako listinný dôkaz Potvrdenie o požičaní peňazí zo dňa 07. 06. 2011, z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaná svojim podpisom potvrdila, že si požičala od žalobcu peniaze v sume 8.306 eur, pričom termín vrátenia požičaných peňazí je do dvoch rokov od dátumu požičania. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalobca predložil súdu ďalšie listinné doklady, označené ako Potvrdenie o požičaní peňazí, v ktorých žalovaná svojim podpisom postupne potvrdzovala, že si v období od 05. 02. 2007 do 28. 01. 2009 požičala od žalobcu sumy 68.000,-Sk, 4.000,-Sk, 54.000,-Sk, 2.000,-Sk, 4.000,-Sk, 2.000,-Sk, 2.500,-Sk, 6.000,-Sk, 100.000,-Sk, 6.000,-Sk, 190.000,-Sk, k čomu žalobca na pojednávaní konanom dňa 28. 05. 2014 uviedol, že suma 190.000,-Sk zahŕňa dovtedy (28. 01. 2009) ním požičanú sumu žalovanej v tejto výške, pričom následne žalovanej požičal ďalšie peniaze, ktoré spolu so sumou 190.000,-Sk (6306 eur) predstavujú žalovanú istinu. K režimu požičiavania finančných prostriedkov žalovanej predložil žalobca ním vyhotovený náčrt. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 7. novembra 2014 (v poradí prvým) č. k. 6C/600/2014-79 žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, keď ustálil záver vyplývajúci z vykonaného dokazovania, že žalobca poskytol žalovanej sumu 8.306 eur, pričom z potvrdenia o požičaní peňazí zo dňa 07. 06. 2011 vyplýva, že túto sa žalovaná zaviazala vrátiť do dvoch rokov od dátumu požičania. Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o odvolaní žalovanej proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie, uznesením zo dňa 15. októbra 2015 č. k. 9Co/69/2015-101 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom (v poradí druhým), ktorým žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, a to v rozsahu zaplatenia sumy 4.172,11 eura spolu s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.172,11 eura od 08. 06. 2013 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, v jeho zamietajúcej časti, pre absenciu odvolania, nadobudlo právoplatnosť a predmetom prejednávania odvolacím súdom tak bola vyhovujúca časť napadnutého rozhodnutia.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie žalobou uplatneného nároku žalobcu, ktorý správne vyhodnotil za čiastočne dôvodným, v rozsahu sumy 4.172,11 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie správne skúmal a následne správne vyhodnotil to, že žalobca požičal žalovanej sumu 4.172,11 eura jej reálnym odovzdaním.

15. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovanej uvedenými v podanom odvolaní. S ohľadom na obsah podaného odvolania žalovanej odvolací súd udáva, že v podanom odvolaní žalovaná neuviedla žiadne také dôvody, ktoré by boli opodstatnené z hľadiska preskúmania napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k napadnutému výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne právne relevantné dôvody, ktorými by namietala správnosť rozhodnutia súdu. Skutočnosti udávané žalovanou v podanom odvolaní v tom smere, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nespravodlivé a za nesprávne, nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v jej prospech. K žalovanou namietanej výške splátky priznanej sumy s príslušenstvom vo výške 100 eur mesačne odvolací súd udáva, že z hľadiska výšky priznanej sumy s príslušenstvom je potrebné takto určenú výšku splátky, i vzhľadom na dobu, počas ktorej by žalovaná splátky v uvedenej výške v zmysle rozhodnutia súdu realizovala, považovať za primeranú, keď v žiadnom prípade nie je možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby strpel taký zásah do jeho práva na zaplatenie priznanej sumy, ktorý je neúmerňný z hľadiska celkovej dĺžky splácania dlhu v splátkach, s ohľadom na výšku dlžnej sumy (istina s príslušenstvom) a to tak, ako navrhovala žalovaná v podanom odvolaní, vo výške splátky 2 eur mesačne. Zo skutkových okolností tejto veci je zrejmé, že žalovaná dosahuje mesačný príjem vo výške invalidného dôchodku 130 eur, ako i to, že len s ohľadom na takto dosahovanú výšku príjmu žalovanej, je mesačná splátka 100 eur pre žalovanú vysoká. Takto určená splátka žalovanej istiny s príslušenstvom je však odôvodnená vo vzťahu k výške priznanej sumy s príslušenstvom, ako i predpokladanej dobe splácania dlhu, a preto vzhľadom na pomery žalovanej, podľa udania ktorej nie je schopná realizovať splátky v tejto výške, pričom splátky v nižšej sume odvolací súd nepovažuje za odôvodnené, by táto skutočnosť skôr odôvodňovala rozhodnutie o splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom v súdom stanovenej lehote, bez určenia, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Keďže však v zmysle čl. 16 ods. 3 CSP

v konaní o opravnom prostriedku nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska zročnosti priznanej sumy s príslušenstvom potvrdil, keď mal za to, že nie je dôvod na zmenu výšky splátky vo forme jej zníženia, ako i za to, že rozhodnutie o plnení bez určenia, že peňažné plnenie bude vykonávané v splátkach je v neprospech žalovanej ako odvolateľky a takýto postup odvolacieho súdu by bol v rozpore s uvedeným čl. 16 ods. 3 CSP. Odvolací súd k podanému odvolaniu žalovanej ďalej udáva, že ani skutočnosť udávaná žalovanou, že musela urobiť všetko, čo jej žalobca povedal, nie je z hľadiska právneho posúdenia uvedenej veci relevantnou, keď v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná vo vzťahu k žalobcovi konala pod nátlakom zo strany žalobcu, resp. že by k týmto úkonom bola žalobcom prinútená a uvedené ani pred súdom prvej inštancie netvrdila. Rovnako skutočnosť uvedená žalovanou, že žalobca ju obral o rodičovský dom, je vzťahom k predmetu tohto sporu bez relevancie.

16. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).